

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

2.1 วิธีการศึกษาผลิตภาพและความเสมอภาคของระบบชลประทาน

Lenton (1984) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า ผลิตภาพและความเสมอภาคของระบบชลประทานดังนี้

ผลิตภาพ (productivity) คือผลได้ (output) ของระบบชลประทาน ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของจำนวนน้ำที่ส่งเข้าไร่นา จำนวนพื้นที่รับน้ำ ผลผลิตของพืชปลูกหรือ รายได้ เป็นต้น

ความเสมอภาค (equity) คือ คุณภาพในการกระจายตัวอย่างทั่วถึงของผล
ได้นั้น

2.2 การวัดผลิตภาพของระบบชลประทาน

2.2.1 วัดโดยตรงในรูปผลการส่งน้ำ (water delivery performance, WDP)

การวัดผลิตภาพของผลการส่งน้ำโดยตรง สามารถทำการวัดทั้งปริมาณและเวลาในการส่งน้ำให้แก่พื้นที่ ลักษณะที่สำคัญ 3 ประการของสิ่งที่น่าสนใจกำหนดผลการจัดการระบบชลประทานคือ สามารถวัดได้ในพื้นที่ขนาดใหญ่ เปรียบเทียบกับเป้าหมายได้ และสามารถปรับ (normalized) ให้ค่าของ WDP อยู่ระหว่าง 0-1 (ถ้า WDP เท่ากับ 1 หมายความว่าระบบชลประทานนั้นสามารถส่งน้ำได้เท่ากับเป้าหมาย ถ้าค่าเท่ากับ 0 แสดงว่าระบบชลประทานนั้นไม่สามารถส่งน้ำได้)

การวัดผลิตภาพของระบบชลประทานโดยประเมินจากค่า WDP สามารถทำได้หลายระดับชั้น (Lenton, 1984) ตั้งแต่ระดับไร่นาไปจนถึงระดับการส่งน้ำที่หัวงาน

1. WDP ระดับไร่นา

$$WDP_1 = \sum_{t=1}^n \frac{k(t) V_1(t)}{V_1^*(t)} ; V_1(t) \leq V_1^*(t) \dots\dots\dots (1)$$

$$\sum_{t=1}^n k(t) = 1$$

เมื่อ WDP_1 = ผลการส่งน้ำที่ฟาร์ม

$V_1(t)$ = ปริมาณน้ำที่ส่งเข้าฟาร์มในสัปดาห์ที่ t ของฤดูกาลปลูกพืช

$V_1^*(t)$ = ปริมาณน้ำเป้าหมายที่จะต้องส่งให้ฟาร์มในสัปดาห์ที่ t ของฤดูกาลปลูกพืชนั้น (ได้จากการคำนวณ)

$K(t)$ = ค่าสัมประสิทธิ์ (weighting factor) ที่จะชี้ถึงความสำคัญของน้ำ ในระยะต่าง ๆ ของการเจริญเติบโตของพืช (ได้จากผลการวิจัย)

n = จำนวนสัปดาห์ในฤดูกาลปลูกพืช

ดังนั้น ผลของการส่งน้ำจะเท่ากับ 1.0 เมื่อน้ำถูกส่งไปยังฟาร์ม ทุกสัปดาห์ ในฤดูกาลปลูกและเท่ากับเป้าหมายของการส่งน้ำที่ตั้งไว้ ถ้าผลของการส่งน้ำเท่ากับ 0 แสดงว่า ไม่มีการส่งน้ำเลย แต่ถ้าส่งน้ำไปในเวลาและปริมาณที่ไม่ถูกต้อง ผลของการส่งน้ำ จะผันแปรระหว่าง 0-1

ในกรณีที่พื้นที่ได้รับน้ำมากเกินไปเป้าหมาย อาจใช้สมการที่ 2 ดังนี้

$$WDP_1 = \sum_{t=1}^n \xi_1(t) \dots\dots\dots (2)$$

เมื่อ $\xi_1(t) = K(t) \frac{V_1(t)}{V_1^*(t)}$ ถ้า $V_1(t) < V_1^*(t)$ ..... (3)

$$\text{หรือ} \quad = K(t) \frac{V_1^*(t)}{V_1(t)} \quad \text{ถ้า } V_1(t) > V_1^*(t) \dots\dots\dots (4)$$

สิ่งสำคัญในการปฏิบัติคือ การวัด $V_1(t)$ ตลอดจนการกำหนด $V_1^*(t)$ ซึ่งการวัด $V_1^*(t)$ นั้นจะใช้วิธีการวัดในเชิงวิศวกรรมโดยวัดทั้งอัตราการไหลของการส่งน้ำเข้าสู่ฟาร์มและวัดเวลาที่ทั้งหมดที่ฟาร์มได้รับน้ำ แล้วจึงคำนวณหาปริมาณน้ำที่ได้รับทั้งหมดในทางปฏิบัติแล้วจะยากมาก อาจเสี่ยง โดยการจับเวลาที่น้ำผ่านเข้ามาในฟาร์มทั้งหมดและประเมิน $V_1(t)$ ได้ โดยสมมติว่าอัตราของน้ำที่ให้แก่ฟาร์มในคราวหนึ่ง ๆ เท่ากัน ดังนั้น ถ้าเวลาที่ส่งน้ำให้แก่ฟาร์มหนึ่ง ๆ ต่างกัน $V_1(t)$ จะแตกต่างกัน

2. WDP ระดับท่อส่งน้ำเข้าฟาร์ม (turnout)

$$WDP_j = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N WDP_i \dots\dots\dots (5)$$

เมื่อ WDP_j = ผลการส่งน้ำ ณ ระดับท่อส่งน้ำเข้าฟาร์มที่ j

N = จำนวนฟาร์มทั้งหมดที่รับน้ำจากท่อส่งน้ำ

WDP_i = ผลการส่งน้ำ ณ ระดับฟาร์มที่ i

(ถ้าฟาร์ม i ไม่ได้รับน้ำ WDP_i จะเท่ากับ 0)

3. WDP ระดับคลองซอยแยก (minor)

$$WDP_k = \frac{1}{N_k} \sum_{j=1}^{N_k} WDP_j \dots\dots\dots (6)$$

- เมื่อ WDP_k = ผลในการส่งน้ำ ณ ระดับคลองซอยแยกที่ k
 WDP_j = ผลในการส่งน้ำ ณ ระดับท่อส่งน้ำเข้าฟาร์มที่ j
 N_k = จำนวนท่อส่งน้ำเข้าฟาร์มในคลองซอยแยกที่ k

ในการวัด WDP ในระดับท่อส่งน้ำเข้าฟาร์มนั้น ไม่จำเป็นต้องวัดของทุกฟาร์ม แต่จะทำการประมาณค่าโดยใช้สูตร

$$WDP = \frac{1}{N_k} \sum_{i=1}^{N_k} WDP_j \dots\dots\dots (7)$$

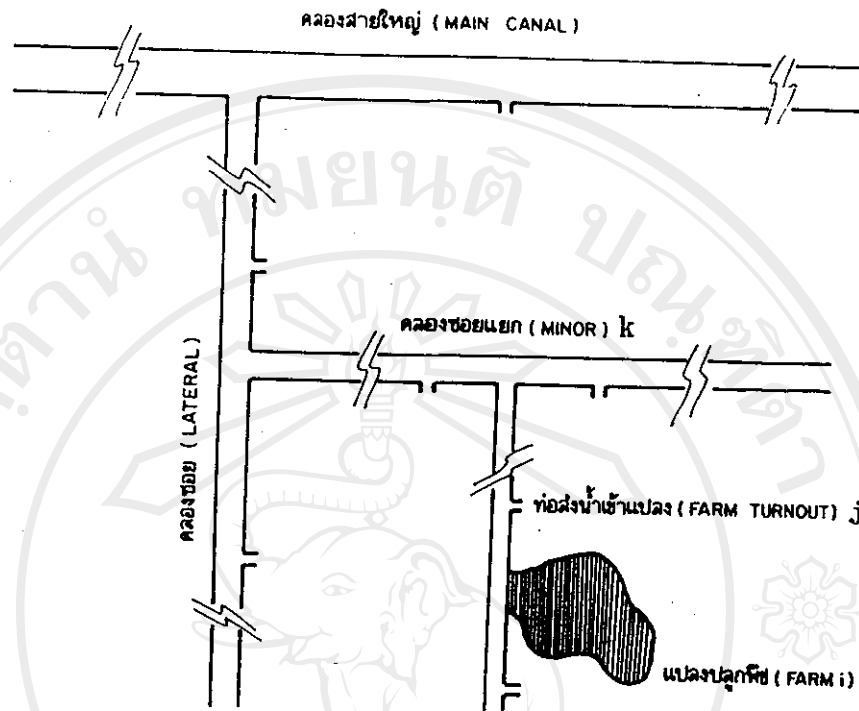
- เมื่อ WDP_k = ประมาณการของผลในการส่งน้ำ ณ ระดับท่อส่งน้ำที่ k
 WDP_j = WDP ที่วัด ณ จุดฟาร์มตัวอย่าง i
 N_k = จำนวนฟาร์มตัวอย่างรวมในระดับท่อส่งน้ำเข้าฟาร์มที่ j

ดังนั้น ณ ระดับคลองซอยแยกสามารถประมาณค่า WDP_k จากตัวอย่าง ในระดับท่อส่งน้ำเข้าฟาร์ม

$$WDP_k = \frac{1}{N_{ks}} \sum_{j=1}^{N_{ks}} WDP_j \dots\dots\dots (8)$$

- เมื่อ WDP_j = WDP ที่ท่อส่งน้ำตัวอย่างที่ j
 N_{ks} = จำนวนฟาร์มตัวอย่างรวมในระดับคลองซอยแยกที่ k

หลักการเช่นนี้ใช้ได้เช่นกันกับการประมาณค่า (1) ณ ระดับคลองซอย คลองส่งน้ำสายใหญ่ และระดับการส่งน้ำที่หัวงาน ตำแหน่งของลำดับชั้นสำคัญ ๆ ของระบบ การส่งน้ำแสดงไว้ในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การส่งน้ำแต่ละระดับในระบบชลประทาน

2.2.2 วัด โดยตัวชี้วัดต่าง ๆ

1. วัดในรูปของผลการผลิต (yeild performance, YP) (Lenton, 1984) ดังสูตร

$$YP_1 = \frac{Y_1}{Y_1^*} \dots\dots\dots (9)$$

เมื่อ YP_1 = ผลในการผลิตของฟาร์ม
 Y_1 = จำนวนผลผลิตทั้งหมดของพืชที่ปลูกในฟาร์ม (อาจมีมากกว่าหนึ่งชนิดก็ได้)
 Y_1^* = ผลผลิตเป้าหมายที่ตั้งไว้ (หาได้จากฟาร์มที่ผลิตได้สูงสุดในพื้นที่นั้น ๆ)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

สำหรับค่า Y_1 สามารถวัดโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างผลผลิต (crop cutting)

2. ดัชนีแสดงปัญหาการขาดน้ำ (Water Problem Index, WPI)

Murray-Rust et al. (1984) ได้เสนอวิธีการวัดผลผลิตทางโดยใช้ค่าดัชนีแสดงปัญหาการขาดน้ำ (Water Problem Index, WPI) ซึ่งได้จากการสอบถามเกษตรกรเกี่ยวกับปัญหาการขาดน้ำว่ามีน้ำมากเกินไป ปานกลาง ขาดน้ำหรือไม่ได้รับน้ำเลย ซึ่งร้อยละของคำตอบที่เกษตรกรที่ตอบว่าขาดน้ำกับไม่มีน้ำสามารถนำมาคำนวณหา WPI ได้ ทั้งนี้เพราะสองคำตอบหลังเป็นปัญหาที่รุนแรงมากกว่าสองคำตอบแรก พบว่า WPI มีความสัมพันธ์กับผลผลิตสามารถระบุปัญหาได้

3. ดัชนีการขาดน้ำของพืช (Crop Water Stress Index, CWSI)

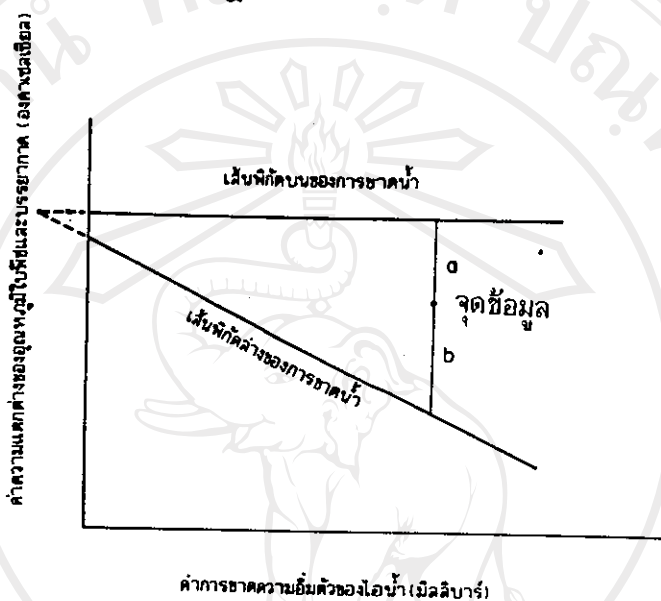
Idso et al. (1981) ได้พัฒนาดัชนีการขาดน้ำของพืชเพื่อระบุความรุนแรงของการขาดน้ำของพืชซึ่งสามารถหาได้จากอัตราส่วนระยะทางตามแนวตั้งของข้อมูลเหนือเส้นพิทกลางหรือเส้น base line ซึ่งเป็นเส้นกราฟที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความแตกต่างของอุณหภูมิที่ใบพืชและบรรยากาศ (leaf-air temperature differential) กับค่าการขาดความอึดตัวของไอน้ำ (vapor pressure deficit) หน่วยเป็นมิลลิบาร์ต่อระยะทางระหว่างเส้น base line และเส้นแสดงจุดที่พืชขาดน้ำมากที่สุดหรือเส้นพิทบน (upper limit) ซึ่งอาจแสดงได้ดังสมการที่ 10

$$CWSI = \frac{b}{a + b} \dots\dots\dots (10)$$

เมื่อ a = ระยะทางตามแนวตั้งของจุดข้อมูล เมื่อวัดจากเส้นพิทบน
b = ระยะทางตามแนวตั้งของจุดข้อมูล เมื่อวัดจากเส้นพิทล่าง

(ดังภาพที่ 2)

ค่า CWSI จะผันแปรระหว่าง 0-1 ถ้าค่า CWSI เข้าใกล้ 0.0 พืชได้รับน้ำเต็มที่ ถ้าค่าเท่ากับ 1.0 พืชแสดงอาการขาดน้ำรุนแรงที่สุด และปากใบจะปิด รายละเอียดการวัดค่า CWSI จะปรากฏในหัวข้อวิธีการศึกษา

ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความแตกต่างของอุณหภูมิที่ใบพืชและบรรยากาศกับค่าการขาดความอืดตัวของใบน้ำ

2.2 การวัดความเสมอภาค

การวัดความเสมอภาคในระบบชลประทานสามารถทำได้หลายวิธี Lenton (1984) เสนอว่า ควรวัดความเสมอภาคในรูปของการผันแปรของการส่งน้ำ (variability of water) หรือความผันแปรของผลผลิตระหว่างฟาร์มที่อยู่ในเขตการรับน้ำระดับต่าง ๆ

ความเสมอภาคในการส่งน้ำ (equity of water delivery) อาจคำนวณได้จาก

1. วัดจาก WDP ที่ต้นน้ำและปลายน้ำ โดยอาศัยความสัมพันธ์ต่อไปนี้

$$EWD = \frac{WDP_u}{WDP_n} \dots\dots\dots (11)$$

เมื่อ EWD = ความเสมอภาคในการส่งน้ำ

WDP_u = WDP ที่ปลายน้ำ

WDP_n = WDP ที่ต้นน้ำ

ซึ่งค่า EWD จะเห็นแปรไปได้ระหว่าง 0-1

2. วัดจากอัตราส่วนระหว่างค่า WPD สูงสุดและต่ำสุด ดังสมการ

$$EWD = \frac{WDP_{min}}{WDP_{max}} \dots\dots\dots (12)$$

เมื่อ $WDP_{max} = \max (WDP_1, WDP_2, \dots\dots\dots WDP_n)$

$WDP_{min} = \min (WDP_1, WDP_2, \dots\dots\dots WDP_u)$

3. การวัดความแปรปรวน (variance) ของ WDP ดังสมการที่ 13

$$\sigma^2 = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N (WDP_i - \hat{WDP})^2 \dots\dots\dots (13)$$

เมื่อ σ^2 = ความแปรปรวนของ WDP

$$\hat{WDP} = \text{ค่าประมาณการของ WDP} = \frac{1}{N_s} \sum_{i=1}^{N_s} WDP_i$$

ลิขสิทธิ์การวิจัยโดยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

WDP_1 = ค่า WDP ของฟาร์มที่วัด

N_1 = จำนวนฟาร์มทั้งหมดที่วัด

$$\text{หรือ } EWD = 1 - \frac{S}{WDP} \dots\dots\dots(14)$$

เมื่อ S = ค่า sample standard deviation

การวัดความเสมอภาคสามารถวัดในระดับต่าง ๆ ของระบบได้เช่นกัน ตัวอย่างเช่น ความผันแปรของการส่งน้ำระหว่างพื้นที่รับน้ำของท่อส่งน้ำต่าง ๆ ในคลองแยกเดียวกัน สามารถคำนวณได้จาก

$$\text{minor/outlet variability}_k = \frac{WDP_{i=t}}{WDP_{j=h}} \dots\dots\dots(15)$$

และความผันแปรของการส่งน้ำระหว่างฟาร์มต่าง ๆ (i) ในคลองแยก (j) เดียวกันอาจคำนวณได้จาก

$$\text{minor/farm variability} = \frac{WDP(j=t, i=t)}{WDP(j=t, j=h)} \dots\dots\dots(16)$$